

Nr 52.

Av herrar **Carlsson** i Stockholm och **Nihlfors**, om visst förtydligande av bestämmelserna rörande återkallande av körkort.

Den nya vägtrafikförordningen (SFS 648/1951), som ersatte 1936 års motorfordonsförordning och vägtrafikstadga, har nu varit gällande i två år, varunder vissa erfarenheter vunnits om dess verkningar.

Enligt direktiven för de sakkunniga (1944 års trafikförfattningssakkunniga), vilkas förslag ligger till grund för vägtrafikförordningen, skulle man söka få till stånd en trafikförfattning, som var lättillgänglig för allmänheten. Genom att läsa författningen eller därtill anslutna anvisningar skulle var och en kunna lära sig trafikens regler och vinna klarhet om hur man skulle bete sig i varje särskilt fall. I stort torde författningen uppfylla dessa önskemål. Men i vissa avseenden finns dock otydligheter, som vållar allmänheten besvär och som åstadkommit skilda tolkningar.

Här åsyftas närmast frågan om indragning av körkort efter upprepade parkeringsförseelser. Enligt § 33 i vägtrafikförordningen skall körkort för viss tid återkallas, om motorförare »genom upprepade förseelser mot de bestämmelser, som i trafikens eller trafiksäkerhetens intresse meddelats för förare av motorfordon, i väsentlig mån visat bristande vilja eller förmåga att rätta sig efter dessa bestämmelser». I lindrigare fall må i stället varning meddelas. Denna bestämmelse har på sina håll tolkats så, att upprepade felparkeringar anses motivera att körkort återkallas. Vad gäller Stockholms stad har överståthållarämbetet fattat beslut av innebörd, att tio felparkeringar inom loppet av två år medför varning. Ytterligare fem felparkeringar medför att körkortet återkallas.

Denna tolkning har först nyligen blivit känd för allmänheten. Det har då väckt stor oro, att de skärpta bestämmelserna gjorts retroaktiva, så att parkeringsförseelser, som hänför sig till tiden innan detta tolkningssätt blev allmänt känt, räknas in i det antal förseelser, som läggs till grund för varning respektive återkallande av körkort.

På andra håll i landet tillämpas, enligt uppgifter i pressen, ännu strängare regler mot felparkerare än i Stockholm; redan två felparkeringar skulle ge en länsstyrelse anledning att överväga återkallande.

Den helt övervägande delen av biltrafiken i våra städer, de centrala stadsdelarna i Stockholm icke undantagna, är av nyttokaraktär. Dessutom vet man hur svårt det är att undvika att ibland bryta mot mängden av parkeringsföreskrifter. Följderna av den påtalade tillämpningen av »indragnings-

makten» kan därför lätt bli att personer utan brottslig avsikt kommer att ådömas straff, som för deras yrkesutövning är ytterligt kännbart.

Det har också satts i fråga om den refererade författningsbestämmelsen över huvud bör tolkas så, att körkort indrages, åtminstone när det gäller sådana parkeringsförseelser, som icke samtidigt utgör brott mot trafik-säkerhetsföreskrifterna. Måhända strider tolkningen icke mot författningens bokstav, men i så fall föreligger enligt vår mening behov av att författningen förtydligas, så att körkort icke må indragas som påföljd för felparkeringar.

Vi hemställer sålunda,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om översyn och förslag om förtydligande av bestämmelserna i vägtrafikförordningen beträffande återkallande av körkort, så att körkort icke må indragas som påföljd för felparkeringar.

Stockholm den 15 januari 1954.

C. W. Carlsson.

Folke Nihlfors.
